Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1024
(mr. J. van der Groen, voorzitter en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 16 april 2021
Ingediend door	: mevrouw [de consument] en de heer [consument II], hierna gezamenlijk te noemen de consumenten.
Tegen	: DEFAM B.V. (hierna: de kredietverstrekker), gevestigd te Bunnik
Datum uitspraak	: 3 december 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie van persoonsgegevens. De consumenten hebben een krediet aangevraagd bij de kredietverstrekker. De consument heeft in dat kader rekeningafschriften van hun betaalrekening aangeleverd. De kredietverstrekker heeft geconstateerd dat het rekeningafschrift van de betaal-rekening is aangepast. Daarop heeft zij de persoonsgegevens van de consumenten geregistreerd in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR). De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van consument II uit de externe registers verwijderd dient te worden. De persoonsgegevens van de consument mogen in de registers blijven staan.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) de brief van de kredietverstrekker (de consumenten hebben hiermee hun klacht ingediend), 2) de aanvullende stukken van de consumenten, 3) het verweerschrift van de kredietverstrekker en de aanvullende reactie van de kredietverstrekker.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 30 juli 2021. De consumenten namen beiden deel aan de hoorzitting. De kredietverstrekker nam eveneens deel.

1.3 De consumenten en de kredietverstrekker hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben op 28 januari 2021 (gezamenlijk) een persoonlijke lening van € 10.000,- aangevraagd bij de kredietverstrekker. De persoonlijke lening was bedoeld om de verzakking van de aanbouw van hun woonhuis te verhelpen. Bij de aanvraag hebben de consumenten een rekeningafschrift van hun en/of betaalrekening meegezonden.

2.2 Op 29 januari 2021 heeft de kredietverstrekker het krediet uitbetaald op de betaalrekening van de consumenten.

2.3 Op 17 februari 2021 heeft Rabobank de persoonsgegevens van de consumenten in het EVR opgenomen. De registratie door Rabobank heeft tot een hit geleid bij de kredietverstrekker.

2.4 Gelet op de 'hit' heeft de kredietverstrekker nader onderzoek gedaan naar het aangeleverde rekeningafschrift. Navraag bij Rabobank leerde dat het rekeningafschrift dat bij de aanvraag was ingediend, is vervalst/aangepast. Daarbij zijn drie mutaties[1] van het rekeningafschrift verwijderd. Het gaat om een stornering van de premie van een woonverzekering bij Centraal Beheer van € 57,68 en een tweetal betalingen aan het Centraal Invorderings Bureau (CIB)[2] van € 31,- en € 34,- euro.

2.5 Naar aanleiding van de hit en de uitkomst van het door haar verrichtte onderzoek, heeft de kredietverstrekker op 17 maart 2021 telefonisch contact met de consument opgenomen. Tijdens dit telefoongesprek heeft de consument de kredietverstrekker laten weten dat zij zelf verantwoordelijk was voor de kredietaanvraag en het versturen van de aangeleverde documenten. Op de vraag van de kredietverstrekker of de documenten correct waren heeft de consument in eerste instantie laten weten dat de gegevens correct waren. Nadat de kredietverstrekker de consument had geconfronteerd met de onregelmatigheden die zij op het rekeningafschrift had geconstateerd gaf zij toe dat zij het rekeningafschrift had aangepast.

[1] In het verweerschrift is vermeld dat het gaat om twee transacties. Tijdens de hoorzitting heeft de bank naar voren gebracht dat het ging om drie verwijderde transacties, waarvan twee aan het CIB. De consumenten hebben dit niet betwist.

[2] Een incassobureau.

2.6 Bij brief van 17 maart 2021 heeft de kredietverstrekker de consumenten te kennen gegeven dat zij hun persoonsgegevens voor de duur van vier jaar heeft opgenomen in het Incidenten-register en het EVR omdat de consumenten waren betrokken bij een Incident zoals bedoeld in het Protocol incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (hierna: het PIFI). De consumenten hebben diezelfde dag nog bezwaar gemaakt tegen de registraties. De krediet-verstrekker heeft hun bezwaar op 8 april 2021 afgewezen en de consumenten verwezen naar Kifid. De consumenten hebben hun klacht aan Kifid voorgelegd. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid.

De klacht en vordering

2.7 De consumenten vorderen dat de registraties in het Incidentenregister en het EVR worden verwijderd, dan wel dat de duur van deze registraties wordt verkort. De consumenten hebben hiertoe het volgende aangevoerd.

- De consument heeft toegegeven dat zij het rekeningafschrift heeft aangepast. Zij heeft echter niet de bank willen misleiden, maar zij wilde de verwijderde transacties verhullen voor haar echtgenoot, consument II. Het was niet haar bedoeling om bij de aanvraag vervalste rekening-afschriften aan te leveren. Dit is per ongeluk gebeurd. Zij heeft alle stukken als PDF-bestand op haar mobiele telefoon staan en zij heeft bij het indienen van de aanvraag niet gecontroleerd of zij de juiste bestanden naar de kredietverstrekker zond. Toen de kredietverstrekker haar erop wees dat de bestanden waren aangepast, heeft zij (uiteindelijk) de originele bestanden toegezonden.
- De consumenten verkeren al een aantal jaren in een huwelijkscrisis. Het gezin wordt begeleid door diverse externe begeleiders. De consument ervaart veel stress en is al jaren niet haar zelf. Zij staat voor haar klachten en problemen onder behandeling van een psycholoog. De consument heeft tijdens de hoorzitting verklaard dat zij binnen het gezin verantwoordelijk was/is voor de financiën en de administratie. Een paar jaar geleden hadden de consumenten betalingsachterstanden bij verschillende organisaties. Als gevolg daarvan is hun auto-verzekering opgezegd en hadden zij te maken met incassobureaus. Dit wilde consument II niet meer. Onderling hebben de consumenten afgesproken dat er geen betalingsachterstanden meer mochten ontstaan en dat premies tijdig zouden worden betaald. Op enig moment ontstonden er toch weer betalingsachterstanden en vonden storneringen plaats. Hier wist consument II niet vanaf. Toen hij, na een bepaald voorval, inzage wilde in de betaalrekeningen heeft de consument, volgens haar om gedoe met hem te voorkomen, het rekeningafschrift aangepast. Zij heeft geen verklaring voor haar handelswijze/gedrag anders dan dat zij al een aantal jaren haar zelf niet is. Het gedrag dat zij heeft laten zien past niet bij haar persoon en ze beseft dat zij fout heeft gehandeld. Hier heeft zij veel spijt van.
- Consument II wist niet dat het rekeningafschrift door de consument was aangepast. Dit is buiten hem om gegaan.

- De consumenten hebben aangevoerd dat het onzeker is of zij samen/getrouwd zullen blijven. De EVR-registratie op hun naam belemmert het aanvragen van een eventuele hypothecaire geldlening.

Het verweer

2.8 De kredietverstrekker heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Opmerking vooraf

3.1 Uit het verweer en de brieven van de kredietverstrekker waarin zij te kennen geeft dat zij tot registratie is overgegaan is niet duidelijk of er ook sprake is van interne registraties in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministatie. De commissie maakt hier echter wel een opmerking over in overweging 3.10.

Welke vragen dient de commissie te beantwoorden?

3.2 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consumenten mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister en zo ja, of de duur moet worden verkort. De commissie is van oordeel dat de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consument mocht registreren maar dat de duur moet worden verkort naar drie jaar. De persoonsgegevens van consument II dienen uit de registers te worden verwijderd. Het oordeel van de commissie zal hierna worden toegelicht. Eerst zal het juridisch kader worden geschetst waarna de zaak aan de hand van dit toetsingskader zal worden beoordeeld.

Wat is het juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister?

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consumenten ernstige gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de kredietverstrekker voor opname van de persoonsgegevens van consument.[3](. De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is alleen gerechtvaardigd als dat gebeurt in overeenstemming met de daarvoor geldende regels, waaronder het PIFI van 23 oktober 2013, en als de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren.[4]

[3] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2

[4] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.

3.4 Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij als een strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Dit betekent met andere woorden dat een persoon door een strafrechter veroordeeld zou kunnen worden voor een strafbaar feit.

3.5 Bovendien moet worden beoordeeld of op grond van deze gedragingen het opnemen van de persoonsgegevens van een consument in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en of de duur daarvan proportioneel is. De financiële dienstverlener moet bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister een proportionaliteitsafweging maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, ook de belangen van de consument meewegen.[5] De consument die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij te zwaar wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder moet wegen dan het belang van de kredietverstrekker bij voortduring van de registratie.

3.6 De commissie begrijpt dat de kredietverstrekker van mening is dat de gedragingen van de consumenten een bedreiging vormen voor de financiële belangen van haar klanten en/of medewerkers alsmede de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. De kredietverstrekker heeft aangevoerd dat het vervalsen van een rekeningafschrift kan worden gekwalificeerd als een poging tot oplichting, dan wel valsheid in geschrift en dat de registratie in het EVR voor de duur van vier jaar daarom gerechtvaardigd en proportioneel is.

Mocht de kredietverstrekker de persoonsgegevens van consument registreren in het EVR en het Incidentenregister ?

3.7 In 3.2 is reeds geschreven dat de commissie van oordeel is dat de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consument mocht registreren en dat de registratie van consument II moet worden doorgehaald. De commissie zal hierna eerst haar oordeel met betrekking tot de registraties van consument II toelichten en daarna haar oordeel met betrekking tot de registraties van de consument.

De externe registraties van de persoonsgegevens van consument II

3.8 De consumenten hebben samen het krediet aangevraagd, maar praktisch gezien heeft de consument dit gedaan. Consument II heeft, zo begrijpt de commissie, enkel zijn handtekening onder de aanvraag gezet. De consument heeft verklaard dat zij bepaalde zaken voor consument II wilde verhullen en dat zij daarom, buiten het medeweten van consument II om, het rekeningafschrift heeft aangepast.

---

[5] vgl. GC Kifid 5 juli 2016, 2016-302, onder 4.9

Hoewel de kredietverstrekker tijdens de hoorzitting heeft betoogd dat deze verklaring ongeloofwaardig is omdat het gaat om een en/of betaalrekening en consument II daar dus wel vanaf moet weten, gaat de commissie daar niet in mee.

3.9 Niet is gebleken dat consument II enig aandeel heeft gehad in het aanpassen en het gebruiken van het vervalste rekeningafschrift. Dat betekent dat er geen sprake is van een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit van consument II. Laat staan een verdergaande vaststelling/kwalificatie van schuld. Er is dan ook geen grond voor de registratie in het Extern Verwijzingsregister. Dat betekent dat de kredietverstrekker de persoonsgegevens van consument 11 uit het EVR dient te verwijderen.

3.10 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie in het Incidentenregister wel gehandhaafd mag worden. De commissie oordeelt dat ook deze registratie moet worden doorgehaald. Er is niet langer voldaan aan artikel 3.1.1 van het Protocol. Nu niet vast is komen te staan dat consument II betrokken was bij het aanpassen van de bankafschrift, zijn de geregistreerde gegevens niet langer ter zake dienend. De registratie draagt niet langer bij aan het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van strafbare gedragingen, en ook niet kan worden gezegd dat de registratie anderszins nog kan bijdragen aan de in artikel 4.1.1 Protocol omschreven doelen.[6]

De interne registraties op naam van de consument en consument II

3.11 De kredietverstrekker heeft in haar brief van 17 maart 2021 aangegeven dat zij de persoonsgegevens van de consumenten heeft geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. De commissie gaat er dan ook vanuit dat de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consumenten niet intern, dat wil zeggen in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie, heeft geregistreerd. Indien de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consumenten wel intern heeft geregistreerd, dienen deze registraties te worden doorgehaald nu zij de consumenten niet over de interne registraties heeft geïnformeerd.

[6] Zie Hof Den Haag 10 april 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:654, r.o. 21. e.v.; en Geschillencommissie Kifid 2018-377, onder 4.6 en 2018-504 onder 4.11.

De registraties van de persoonsgegevens van de consument in het EVR

3.12 Niet in geschil is dat de consument het rekeningafschrift heeft aangepast. Hoewel de consument heeft gesteld dat het niet haar bedoeling was om de kredietverstrekker te misleiden en zij per ongeluk het aangepaste rekeningafschrift, in plaats van het origineel, met de aanvraag heeft meegezonden, is de commissie er niet van overtuigd dat zij niet met (voorwaardelijk) opzet heeft gehandeld en dus dat voldoende is gebleken dat de consument heeft geprobeerd om met het aangepaste rekeningafschrift een krediet te ontvangen dat anders mogelijk niet zou zijn verstrekt.

3.13 De commissie neemt daarbij in aanmerking dat dat de consument drie transacties van € 31,-, € 34,- en € 57,68 heeft verwijderd (in totaal € 122,68). De kredietverstrekker heeft gesteld dat deze betalingen en de stornering van invloed zouden zijn geweest op de beoordeling van de kredietwaardigheid van de consumenten. Het is dus aannemelijk dat het krediet bij een ware voorstelling van zaken niet door de kredietverstrekker zou zijn verstrekt. Het is de commissie niet ontgaan dat met het verwijderen van voornoemde bedragen van het rekeningafschrift, naar het zich laat aanzien, de noodzakelijke aflossings-/bestedingsruimte voor de persoonlijke lening is gecreëerd (maandlast lening was € 110,-). Daarnaast is tijdens de hoorzitting duidelijk geworden dat de consument dezelfde rekeningafschriften naar Rabobank heeft opgestuurd.[7] Ten aanzien van het argument van de consument dat zij al een tijd niet haar zelf is, last heeft van psychische klachten en dat zij daarom heeft gehandeld zoals zij heeft gedaan, wordt het volgende overwogen. Hoewel de consument tijdens de hoorzitting een enigszins overspannen indruk maakte, is niet komen vast te staan of dat ook zo was ten tijde van de aanvraag en of dat verband heeft gehouden met de door haar gestelde vergissing. Dat betekent dat de commissie het ervoor moet houden dat zij gebruik heeft gemaakt van door haar vervalste rekeningafschriften. Het manipuleren van een rekeningafschrift en het gebruiken daarvan bij de aanvraag van een persoonlijke lening levert een gegronde verdenking op van een gedraging die een bedreiging vormt voor zowel de kredietverstrekker als de financiële sector als geheel.[8] Immers worden door dergelijke handelingen potentieel de normen voor verantwoorde kredietverstrekking omzeild. De commissie is van oordeel dat sprake is van valsheid in geschrift en het gebruik van dat vervalste geschrift.

3.14 Het bovenstaande brengt mee dat aan de vereisten voor registratie in het EVR zoals genoemd in artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI is voldaan. Dat betekent dat de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consument in het EVR mocht registreren.

---

[7] De consument kan zich niet meer herinneren met welk doel zij het rekeningafschrift naar Rabobank heeft opgestuurd.

[8] vgl. GC Kifid 2017-616 en GC Kifid 2020-326.

Proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.15 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI moet de kredietverstrekker bij de registratie een proportionaliteitsafweging maken en bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene meewegen.[9] De kredietverstrekker heeft de persoonsgegevens van de consumenten geregistreerd voor de duur van vier jaar. Dat houdt in dat de registraties op 17 maart 2025 komen te vervallen.

3.16 Bij het vaststellen van de duur heeft de kredietverstrekker rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de consumenten. Daarom heeft de kredietverstrekker de persoonsgegevens van de consumenten voor vier jaar geregistreerd en niet voor acht jaar. Dit terwijl de ernst van de gedraging een duur van de maximale termijn van acht jaar rechtvaardigt. Daarnaast heeft Rabobank de persoonsgegevens van de consumenten voor zes jaar geregistreerd in de externe registers. Verder heeft de kredietverstrekker afgezien van het doen van aangifte omdat een eventuele vervolging gevolgen zou kunnen hebben voor het dienstverband van de consument bij haar werkgever. Tot slot heeft de krediet-verstrekker de lening niet opgeëist, maar staat zij de consumenten toe om de lening in termijnen af te lossen. De kredietverstrekker heeft zich op grond van vorenstaande omstandigheden op het standpunt gesteld dat zij voldoende rekening heeft gehouden met de belangen van de consumenten.

3.17 De commissie maakt uit de bewoordingen van de consumenten op dat zij van mening zijn dat zij disproportioneel worden geraakt door de externe registraties. De consumenten hebben aangevoerd dat zij al enige tijd in een huwelijkscrisis verkeren en dat zij niet weten of hun huwelijk zal standhouden. Als de consumenten besluiten te gaan scheiden, zal het door de externe registraties moeilijk zijn om een financiering voor een nieuwe woning te kunnen krijgen.

3.18 De commissie is van oordeel dat bij het bepalen van de duur van een registratie alle omstandigheden van het geval moeten worden meegewogen. De kredietverstrekker is op grond van het gebruikmaken van het vervalste rekeningafschrift uitgekomen op een registratie van vier jaar. Hoewel de commissie het met de kredietverstrekker eens is, dat zij mild is geweest bij het vaststellen van de duur, is die commissie toch van oordeel dat deze dient te worden verkort naar drie jaar. De commissie meent dat in dit geval ook rekening dient te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden die eerder door de consument naar voren zijn gebracht en die zij tijdens de mondelinge behandeling heeft vastgesteld.

[9] Vgl. Geschillencommissie Kifid 5 juli 2016, 2016-302.

Zo heeft de consument erkend dat zij het rekeningafschrift heeft vervalst. Er was echter sprake van een vergissing, aldus de consument.
Zij is zich ervan bewust dat zij fout heeft gehandeld en heeft hier heel veel spijt van. Verder heeft de commissie geconstateerd dat zij te maken heeft met een kwetsbare vrouw met een kwetsbaar gezin. De consumenten hebben hulp gezocht voor hun problemen en die krijgen zij inmiddels ook. Het gezin krijgt hulp van/wordt begeleid door meerdere hulpverlenende instanties. Daarnaast is de consument zelf onder behandeling van een psycholoog voor de behandeling van de door haar ervaren psychische klachten. De commissie is van oordeel dat voornoemde omstandigheden moeten worden meegewogen en dat een kortere registratie-duur daarom op zijn plaats is. Alles afwegend acht de commissie een registratieduur van drie jaar proportioneel.
De commissie oordeelt daarom dat de kredietverstrekker de registratietermijn van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar drie jaar met als einddatum 17 maart 2024. Na deze datum is de registratie van de persoonsgegevens van de consument niet langer zichtbaar voor andere bancaire instellingen of geldverstrekkers.

De registraties van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister

3.19 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd voor drie jaar. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Conclusie

3.20 De klacht van de consumenten is ten dele gegrond. De kredietverstrekker heeft de persoonsgegevens van consument II ten onrechte geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Deze registraties dienen te worden verwijderd. De registraties van de persoons-gegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR zijn terecht maar de duur daarvan dient te worden verkort naar drie jaar met als einddatum 17 maart 2024. Indien sprake is van interne registraties dienen deze te worden doorgehaald omdat de consumenten daarover niet zijn geïnformeerd.

4. De beslissing

De commissie beslist het volgende.

Met betrekking tot de registratie van de persoonsgegevens van consument II:

De commissie beslist dat de kredietverstrekker zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen twee weken na de datum van de verzending van de uitspraak, de persoonsgegevens van consument II uit het Incidentenregister en het EVR verwijdert. Mocht er sprake zijn van een interne registratie dient deze te worden doorgehaald.

Met betrekking tot de registratie van de persoonsgegevens van de consument:

De kredietverstrekker dient de registratietermijn van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR te verkorten naar drie jaar. De registraties in het Incidenten-register en het EVR eindigen derhalve op 17 maart 2024. Mocht er sprake zijn van een interne registratie dient deze te worden doorgehaald.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)

b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*